

en billigere Pris, skulde søge at opnaa en Avance ved at sælge dem tilbage til Danmark, og det ærede Medlem mente, at dette vilde virke som en automatisk Bremse paa Kursstigningen herhjemme. Imidlertid er der gjort, hvad der kan gøres for at forhindre dette ved Bestemmelsen om, at Hypotekbanken kun køber af de aabne Serier, altsaa de ny Serier, og at en løbende Serie kan fordres lukket, forinden der købes deraf. Thi det tør jo forudsættes, at det Salg til Tyskland, som har fundet Sted igennem mange Aar, for en meget væsentlig Del er sket i Obligationer, hvis Serier enten ere lukkede eller ville blive det, naar Hypotekbanken begynder at virke, og naar denne kun køber af de aabne Serier, kan det ikke nytte stort, at man sender sine gamle Obligationer af lukkede Serier tilbage til Danmark, og derfor er det vistnok ikke troligt, at dette vil ske i meget høj Grad.

Det ærede Medlem omtalte forskelligt med Hensyn til Opgørelsen af Gevinst og Statusopgørelsen indenfor Hypotekbanken. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa, idet jeg er tilbøjelig til at tro, at vi derved ville komme ind paa alt for mange Enkeltheder, og jeg mener, at hvis vi skulde forhandle derom, er det rimeligere at gøre det i Udvalget end her ved Sagens første Behandling.

Det ærede Medlem spurgte, hvad det var for en matematisk Opgørelse, der var Tale om i § 18. Jeg vil dertil sige, at den matematiske Opgørelse, der her udtrykkelig er nævnt, refererer sig til den Fremgangsmaade, som rimeligvis vil blive anvendt, at man køber 4 pCt. Kreditforeningsobligationer herhjemme og afsætter $3\frac{1}{2}$ pCt. Hypotekbankobligationer ude. Saa maa der en matematisk Beregning til at afgøre, hvilken den rette modsvarende Værdi er af de Hypotekbankobligationer, som man skylder. Det er det, som er Meningen med den matematiske Opgørelse.

Det ærede Medlem var glad ved Afdelingen for Tiendeobligationer, og jeg takker ham derfor, jeg er ogsaa glad ved den, fordi jeg mener, at det er rigtigt, at vi benytte denne Lejlighed til at skaffe os en Lettelse med Hensyn til Tiendeaflysningen. Det ærede Medlem mener, at vi skulde have lyttet til Højre tidligere og være gaaet den Vej, som Højre anviste os ved Tiendeaflysningen. Jeg husker ikke, at Højre anviste nogen anden Vej end den, som Landstingets Ordfører omtalte, og det var den, at vi skulde optage et stort Stats-

laan af 150 Mill. Kr. den Gang og saa betale hele Klatten paa den Maade. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil anbefale nu, at vi skulde gøre dette. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa at tale om en Gründerperiode eller i alt Fald en Periode, hvor Landet pludselig oversvømmes med Penge. Han talte bl. a. ogsaa om den uheldige Virkning af tidligere Konverteringer. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener vilde blive Følgen af Optagelsen af et saa kolossalt Statslaan paa en Gang her i Landet. Jeg tror, det vilde medføre uheldige og urolige Forhold. Jeg er glad ved, at der hverken fra den daværende eller den nuværende Regerings Side har været Tendenser til at følge Højres Ordfører i saa Henseende. Jeg tror, at det, vi her gøre, selv om det ganske vist er betydeligt mindre i Format, dog er betydeligt mere betryggende og betydeligt bedre.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) oplæste nogle Kurser i Paris paa norske Hypotekobligationer fra disse Dage. De skulde vise, at for Øjeblikket var Kursen der kun 2—3 pCt. højere end vore Kreditforeningsobligationers Kurs, og deraf sluttede han, at Avancen heller ikke kunde blive saa stor. Men hvis det ærede Medlem følger med paa det franske Pengemarked, vil han maaske have lagt Mærke til, at medens de danske Statsobligationer i de sidste Maaneder under den norske Krise ere stegne fra 93 til $94\frac{1}{2}$, ere de norske Statspapirer gaaede 3—4 pCt. ned. Det er jo ikke saa underligt, at det er sket, og det er heller ikke saa underligt, at de norske Hypotekbankobligationer ere blevne paavirkede, saa man kan ikke drage almindelige Slutninger fra de norske Hypotekbankobligationers Kurs i disse Dage.

Det ærede Medlem spurgte, hvad det Udtryk betyder, som staar i § 3, at de 15 Mill. Kr., som er Grundkapitalen, forblive Statens Ejendom og forrentes for Statens Regning. Ja, det er maaske et noget kunstigt Udtryk, det skal jeg villigt indrømme, men det har sin Historie og udtrykker faktisk det, at Staten er baade Kreditor og Debitor for Obligationerne, altsaa, der bliver ingen Rente at betale. Det er saaledes, at denne Statsobligation er et Depositum, der henlægges som Garanti for Hypotekbankobligationerne, men Staten vedbliver at være Ejer af dette Depositum.

Det ærede Medlem undrede sig over, at det var bestemt, at Ihændehaverobliga-